

ЛІНГВОПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ ФЕЙЛЕТОНУ В АНГЛОМОВНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

Романова А. І.

(Сумський державний університет)

Науковий керівник – канд. філол. наук Ємельянова О.В.

На сучасному етапі розвитку англійського мовознавства одним з важливих завдань є дослідження стилів англійської літературної мови в їх історії і функціонуванні. Актуальність дослідження фейлетону зумовлена перш за все доцільністю його використання в сучасному політичному дискурсі, в якому в комічно-сатиричному плані викриваються вади суспільства, а вдало створені образи є втіленням злободенних політичних проблем.

Фейлетоном вважають сатиричний жанр публіцистики, що виявляє комічну сутність негативних фактів і явищ дійсності [1, с. 182]. Ключовими елементами, які вплинули на виділення жанру фейлетону із додатку до газети в повноцінний жанр стали: зображення конкретних осіб у сатиричній площині; гумористичне висвітлення подій і людських вчинків; публіцистична розробка злободенних питань дійсності. Складовими елементами фейлетонної творчості є уїдлива сатира та влучний гумор.

Для вираження авторської позиції в англійському політичному дискурсі застосовується широкий спектр лексико-стилістичних засобів. За допомогою них адресант не тільки подає певну інформацію, але і підсвідомо впливає на емоційний стан адресата. Політик прагне стати ближче до своєї аудиторії, показуючи, що він такий самий, як і його виборці.

Основа будь якого політичного тексту – це суспільна проблема, яка потребує нагального вирішення. Зі своєї сторони, особа, що описує таку подію підсилює її експресивність, надає їй «хвилюючого» настрою саме через призму фейлетону. У фейлетоні як сатиричному творі будь-яке слово чи зворот можуть набирати різних відтінків комічної експресії – від прозорості жартівливого забарвлення до густоти в'їдливого сарказму.

Ознаками сучасного політичного фейлетону виступають:

1) сатиричні висловлювання. Пор.: "*For some 30 years--roughly as long as the Twin Towers were upright--the good folks in charge of America's intellectual life have insisted that nothing was to be believed in or taken seriously. Nothing was real. With a giggle and a smirk, our chattering classes--our columnists and pop culture makers--declared that detachment and personal whimsy were the necessary tools for an oh-so-cool life; the ironists, seeing through everything, made it difficult for anyone to see anything*" [2];

2) незвичний початок твору, включаючи гру з заголовком. Пор.: "*Ugly noises from Los Angeles mayor's nest*" [2];

3) алегорії (перевтілення);

4) пародії;

5) іронічні висміювання.

Завдяки почуттю гумору та розумінню комічності фейлетон існує у політиці. Сміх може бути засобом вираження гніву та презирства, що ранив, а також приязною формою забави, що виліковує.

Загалом політика і фейлетон явища не розлучні. Фейлетон висміює певні злободенні обставини нашого суспільства, що існують як у повсякденному житті, так і в соціально-політичному. Бездушність до суспільних проблем, вдавана добropорядність та бюрократизм є основними негативними явищами. Автори фейлетонів зазвичай приділяють більшу увагу саме тим політикам, які бояться сміху. Для фейлетону головне зрозуміти комічне ядро факту. Ми маємо провести паралель між суспільним ідеалом та його дійсністю. Фейлетон дає можливість пожартувати стосовно широкого спектру проблем: політичних, побутових та морально-етичних.

Уважність та прискіпливість до фактів є обов'язковим завданням для фейлетоніста. Він має не тільки піддати критиці та висміяти новину, а й провести велику роботу над текстом. Інша риса фейлетону виражається у вмінні бачити комічний бік явища, процесу, людини. Так виникає концепція, сюжетно-композиційні повороти та словесні сатиричні засоби.

Ключовою у фейлетоні може бути деталь, фраза, вираз обличчя, аналогія. Основне – побачена комічна невідповідність. Оскільки політична література поділяється за тематикою, то її жанрова палітра є багатою, адже вона охоплює жанри майже всіх видів літератури за цільовим призначенням.

Використання фейлетонів у політичному дискурсі забезпечує більш яскраве, образне сприйняття висловлюваних ідей і свідчать про вміння оратора маніпулювати аудиторією, переконувати в своїй точці зору і встановлювати зв'язок зі слухачами/читачами.

1. Сирота Л.Б. Позичене і власне: тематико-стилістичні особливості фейлетонів Р. Купчинського // Л. Б. Сирота. – С.: Вісник Сумського державного університету. Серія Філологія. — 2008. — №2. — 182 с.

2. The Washington Times. News Politics. – Access mode: <http://washingtontimes.com/news/politics>

Романова А.І. Лінгвопрагматичні аспекти фейлетону в англійському політичному дискурсі // Перекладацькі інновації: матеріали ІХ Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Суми, 14-15 березня 2019

р. / редкол.: С.О.Швачко, І.К. Кобякова, О.О.Жулавська та ін. – Суми: СДУ,
2019. – С. 128-130